

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Baggrund

Dette lovforslag gennemfører Rådets direktiv af 8. november 1990 (90/618/EØF) om ændring, navnlig med hensyn til ansvarsforsikring for motorkøretøjer, af direktiv 73/239/EØF og direktiv 88/357/EØF, som begge angår samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring.

Ved lov nr. 304 af 16. maj 1990 om udveksling af forsikringstjenesteydelser inden for direkte skadesforsikringsvirksomhed gennemførtes 2. skadesforsikringsdirektiv (88/357/EØF) af 22. juni 1988 i dansk ret. Ved denne lov blev der åbnet adgang for den fri udveksling af forsikringstjenesteydelser, således at et forsikringselskab fra et etableret forretningssted i en anden EF-medlemsstat kan dække en risiko, der består i Danmark, ligesom danske forsikringselskaber fik en lettere adgang til at drive virksomhed i andre EF-medlemsstater.

Undtaget fra lovens regler om fri udveksling af tjenesteydelser er visse risici, der frembyder særlige tekniske vanskeligheder, f.eks. ansvarsforsikring for motorkøretøjer og civilretligt ansvar i forbindelse med kerneenergi og lægemidler.

Ved Rådets direktiv af 8. november 1990 om motoransvarsforsikring ophæves denne undtagelse, således at ansvarsforsikring for motorkøretøjer bringes ind under anvendelsesområdet for fri udveksling af tjenesteydelser i henhold til 2. skadesforsikringsdirektiv. Herudover åbner direktivet mulighed for, at ansvarsforsikring for motordrevne landkøretøjer og kaskoforsikring for landkøretøjer (bortset fra jernbaners rullende materiel) kan behandles som store risici, såfremt forsikringstageren opfylder mindst to af følgende tre krav: mere end 250 ansatte pr. regnskabsår, nettoomsætning på 12,8 mill. ECU og statussum på mindst 6,2 mill. ECU. Der gælder dog som en overgangsordning frem til 1. januar 1993 de dobbelte grænser, altså 500 ansatte osv.

Men henblik på at sikre, at forsikringstageren og/eller skadelidte tredjemand ikke stilles dårligere over for et forsikringselskab, der udøver virksom-

hed som tjenesteyder, end over for et forsikringselskab, der er etableret i hans eget land, pålægges det tjenesteydende forsikringselskab at udpege en repræsentant, der skal være bosat eller etableret i værtslandet. Repræsentanten har til opgave at indsamle alle nødvendige oplysninger i forbindelse med krav, at repræsentere selskabet i relation til forsikringstageren og/eller skadelidte tredjemand eller den, der indtræder i hans krav (forsørgertabserstatning), at udbetale erstatning, samt at repræsentere selskabet over for danske domstole og myndigheder i relation til disse krav.

Lovforslaget har været sendt i høring hos Assurandør-Societetet, Pensionskasserådet, Forbrugerrådet samt FDM, der alle har været positive over for lovforslaget.

Der henvises til Skattedepartementets lovforslag nr. 22 om ændring af forskellige afgiftslove (gennemførelse af 2. skadesforsikringsdirektiv m.v.).

Forslaget forventes ikke at få administrative eller statsfinansielle konsekvenser.

Til § 1

Til nr. 1

Da anvendelsesområdet for lov om udveksling af forsikringstjenesteydelser inden for direkte skadesforsikringsvirksomhed (tjenesteydelsesloven) som følge af vedtagelsen af motordirektivet, jf. de almindelige bemærkninger, udvides til også at omfatte forsikringsklasse 10 (ansvarsforsikring for motordrevne landkøretøjer), bortfalder den hidtidige undtagelse for denne forsikringsklasse i loven.

Til nr. 2

Gruppen af store risici udvides således, at det bliver muligt at behandle forsikringsklasse 3 (kaskoforsikring for landkøretøjer, bortset fra jernbaners rullende materiel) og forsikringsklasse 10 som store risici, forudsat at to af de tre kvantitative kriterier i samme bestemmelse er opfyldt, jf. de indledende bemærkninger. Det har den konsekvens, at EF-forsikringselskabet ikke skal ansøge Finanstilsynet om